

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/85/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5922010163
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5922010163.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na neverejnom zasadnutí konanom 13. decembra 2022 prejednal odvolanie podané obžalovaným Y. T., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 1T/31/2022-149 zo dňa 27.6.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Ružomberok, č.k. 1T/31/2022-149 z 27.6.2022.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, č.k. 1T/31/2022-149 zo dňa 27.6.2022 bol obžalovaný Y. T. uznaný vinným, že:

dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX, pod vplyvom alkoholu, vulgárne nadával svojej matke W. T., nar. X.X.XXXX, trvale bytom I. XXX, slovami, že je „stará kurva, piča“, pričom jej priložil zovretú päšť k brade, ktorú zatlačil a povedal jej, že ju zbije, šľahne o zem, pričom poškodená zo strachu pred obvineným utiekla do kúpeľne, kde sa zamkla a odkiaľ následne zavolała na pomoc svojmu synovi O. T., čím obvinený týmto konaním vyvolal u poškodenej W. T. pocit strachu a obavu z uskutočnenia adresovaných vyhrážok,

čím obžalovaný spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zák.

Za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trest odňatia slobody podmienčne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu vo výmere 2 roky. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 27.6.2022 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravných prostriedkoch sa prokurátor sa vzdal práva na podanie odvolania. Obžalovaný sa nevyjadril.

Dňa 8.7.2022 okresnému súdu bolo doručené odvolanie obžalovaného, prostredníctvom obhajcu, s tým, že odvolanie odôvodní v primeranej lehote po doručení písomného vyhotovenia rozsudku.

Dňa 2.8.2022 okresnému súdu bolo doručené odôvodnenie odvolania obžalovaného, prostredníctvom obhajcu, v ktorom doslova uviedol:

„Obžalovaný napáda odvolaním Rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp.zn.: 1T/31/2022 zo dňa 27.6.2022 pre nesprávnosť výroku o vine a nesprávnosť výroku o treste, v zmysle ust. § 307 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, nakoľko obžalovaný nesúhlasí s uznaním za vinného zo skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu, nesúhlasí s uložením trestu odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, výkon ktorého mu súd podmienienečne odložil na skúšobnú dobu na 2 (dva) roky, a nesúhlasí s uložením ochranného ústavného protialkoholického liečenia.

Obžalovaný od začiatku prípravného konania popiera spáchanie skutku a na hlavnom pojednávaní dňa 27.6.2022 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku, že je nevinný, a že skutok nespáchal. Takúto výpoveď obžalovaného nemožno považovať

za účelovú v snahe vyviníť sa, nakoľko v zmysle zásady prezumpcie neviny „nie je povinnosťou obžalovaného dokazovať svoju nevinu“. Zásada prezumpcie neviny vyžaduje, aby štát niesol v trestnom konaní dôkazné bremeno a aby vina obžalovaného bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, že predstavuje skutočne závažnú hrozbu pre spoločnosť a že práve obžalovaný je skutočne osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností

o tom, či sa obžalovaný žalovaného skutku dopustil, je potrebné tieto pochybnosti vykladať v jeho prospech a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok. (v zmysle uznesenia NS SR z 25.11.2010, sp.zn. 5 To 20/2010)

V tomto trestnom konaní nepochybne vyšlo najavo, že došlo ku vulgárnemu nadávaniu obžalovaného jeho matke poškodenej W. T. dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX, avšak sama poškodená ako aj obžalovaný na hlavnom pojednávaní a vo svojich predchádzajúcich výpovediach

v prípravnom konaní popierajú skutočnosti uvedené v obžalobe konkrétne, že v inkriminovanom čase mal obžalovaný priložiť poškodenej zovretú päšť k brade, zatlačiť a povedať jej, že ju zbije, šľahne o zem.

Skutočnosti uvádzané v podanej obžalobe a to, že obvinený mal v inkriminovaný čas priložiť poškodenej zovretú päšť k brade, zatlačiť a povedať jej, že ju zbije, šľahne o zem, sa nezakladajú na objektívne zistených skutočnostiach a sú len spleťou rôznych období

a čiastkových konaní obvineného, ktorých sa mohol dopustiť v minulosti. Obžaloba je však podaná konkrétne na časový úsek a to tak, že skutok obžalovaného sa mal stať dňa 9.1.2022

v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX. Na základe skutočností uvedených nižšie preukážeme, že k naplneniu základných znakov skutkovej podstaty prečinu „nebezpečného vyhrážania“ dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX zo strany obvineného nedošlo, nakoľko takéhoto konania sa obžalovaný v inkriminovaný čas nedopustil.

Poškodená dňa 27.6.2022 na hlavnom pojednávaní výslovne poprela a vyhlásila, že nie je pravda, že by sa jej dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX mal obžalovaný vyhrážať a priložiť poškodenej zovretú päšť k brade, zatlačiť

a povedať jej, že ju zbije, šľahne o zem. Zotrvála tak na svojej skoršej výpovedi, zo dňa 1.2.2022, v ktorej na otázku povereného príslušníka (str. 50 spisu) na doslova navádzajúcu otázku v znení: „Keď je agresívny, prikladá Vám päšť na tvár?“ poškodená odpovedala: „Raz sa to stalo, nepriložil mi ju na tvár, ale už som ju mala blízko nosa. To vtedy bol u nás aj syn s manželkou, videli aj oni.“ Z uvedeného vyplýva, že dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX obžalovaný nepriložil poškodenej zovretú päšť

k brade, nezatlačil a nepovedal jej, že ju zbije, šľahne o zem. V zmysle uvedeného mám za to, že skutok obvineného uvedený v obžalobe sa nezakladá na objektívne zistených skutočnostiach v prípravnom konaní a bol umelo vyfabulovaný s úmyslom poškodiť obžalovaného. V zmysle svedeckých výpovedí svedkyne Q. L. a svedka O. T., títo neboli osobne prítomní pri skutku dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný nepriložil poškodenej zovretú päšť k brade, nezatlačil a nepovedal jej, že ju zbije, šľahne o zem dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX.

Mám za to, že keď bola obžaloba na obžalovaného podaná výlučne za deň a skutok, ktorý sa mal stať dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX, nemožno prihliadať a použiť svedecké výpovede svedkov, ktorí boli prítomní v iný deň pri skutku obžalovaného, kedy sa mal údajne

dopustiť prikladania zovretej päste k brade poškodenej. Tento iný skutok nebol v trestnom konaní vôbec objasnený a ani časovo definovaný. Jednoznačne však možno objektívne zhodnotiť, že k tomuto skutku nedošlo dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX. Som toho názoru, že z procesného hľadiska nemožno svojvoľne spájať jednotlivé čiastkové skutky (čiastkové konania) obžalovaného z rôznych dní a následne ich spojiť do jedného spojeného skutku, ktorého sa dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX obžalovaný nedopustil. S poukazom na uvedené je skutková veta uvedená v obžalobe zavádzajúca a nepravdivá, a vôbec sa nezakladá na objektívnych skutočnostiach zistených

v trestnom konaní. Je nemysliteľné, aby podaná obžaloba na obžalovaného za skutok, ktorý sa mal stať dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX, bol umelo vystavaný a vyfabulovaný z rôznych období, ktoré nie sú predmetom obžaloby a neboli v trestnom konaní ani konkrétne časovo preukázané.

Poškodená jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností poprela v celom rozsahu na hlavnom pojednávaní dňa 27.6.2022, ako aj pri svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 1.2.2022, že by sa jej mal obžalovaný dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod.

na adrese I. XXX, vyhrážať alebo prikladať zovretú päšť k brade, zatlačiť a povedať jej, že ju zbije, šľahne o zem.

Mám za to, že na hlavnom pojednávaní dňa 27.6.2022 sa mal konajúci súd výlučne zaoberať skutkom obžalovaného zo dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod.

na adrese I. XXX, a vykonaním dokazovania zistiť, či sa obžalovaný skutočne dopustil skutku uvedeného v obžalobe. Mojej námietke ako obhajcu proti oboznamovaniu sa

so skutočnosťami, ktoré sa netýkali konania obžalovaného dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX, konajúci súd nevyhovel a napriek vznesenej námietke bolo ďalej v konaní od predvolaných svedkov zisťované, akých iných skutkov, resp. čiastkových konaní sa mal obžalovaný dopustiť voči poškodenej v iných dňoch okrem 9.1.2022. Mám za to, že takýto postup by v právnom štáte nemal mať miesto a na hlavnom pojednávaní sa mal výlučne prejednávať skutok obžalovaného, ktorého sa mal dopustiť

v časovom úseku v zmysle podanej obžaloby, t.j. výlučne dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX.

V tejto súvislosti taktiež namietam v celom rozsahu vykonanie dôkazu na hlavnom pojednávaní a to prehratia čiastočného video-záznamu výpovede poškodenej W. T. zo dňa 1.2.2022, nakoľko bola prehratá len prvá polovicu video-záznamu

po stranu 49 súdneho spisu, a následne strana 50 a strana 51 nebola napriek námietke

a pripomienke zo strany obhajcu vôbec akceptovaná (viď. zvukový záznam z pojednávania). Súd prehral na hlavnom pojednávaní len prvú polovicu výpovede poškodenej, ktorá mohla vyznieť v neprospech obžalovaného, a časť výpovede poškodenej, v ktorej uvádza skutočnosti v prospech obžalovaného, súd bez udania dôvodu odmietol vykonať. Mám za to, že v druhej polovici video-záznamu poškodenej zo dňa 1.2.2022 poškodená jednoznačne uvádza, že dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX sa jej obžalovaný nevyhrážal a neprikladal ani päšť na tvár. Otázka vyšetrovateľa v znení: „Keď je agresívny, prikladá Vám päšť na tvár?“, poškodená odpovedala: „Raz sa to stalo, neprišlo mi ju na tvár, ale už som ju mala blízko nosa. To vtedy bol u nás aj syn s manželkou, videli aj oni.“

Poukazujem na tú skutočnosť, že ak sa má vykonať dôkaz pred konajúcim súdom, tento sa má vykonať ako celok, tzn. prehrať celý video-záznam a nie len časť, ktorá môže pôsobiť v neprospech obžalovaného, resp. ktorejkoľvek strany v konaní. Dôkaz v trestnom konaní sa vždy musí vykonať ako celok, v opačnom prípade by takýto postup odporoval najmä zásade zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností.

Ako obhajca obžalovaného mám za to, že poškodená W. T., tak

v prípravnom konaní vo svojej výpovedi dňa 1.2.2022, ako aj vo svojej výpovedi pred konajúcim súdom dňa 27.6.2022 neusvedčila obžalovaného zo spáchania skutku a z jej výpovedí ani nevyplývalo, že by sa mal obžalovaný dopustiť skutku, ktorý je uvedený

v obžalobe. Podľa uvedených výpovedí poškodenej, vychádzajúc z ich prepisu je nepochybné, že obžalovaný sa nedopustil nebezpečného vyhrážania voči poškodenej dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX a neprikladal jej ani päšť na tvár, resp. sa nedopustil konania tak ako je uvedené v obžalobe. Poukazujem na tú skutočnosť, že

na základe objektívne zistených skutočností v trestnom konaní obžalovaný sa svojím konaním voči poškodenej dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX, nedopustil konania porušujúceho zákon a nenaplnil skutkovú podstatu prečinu „nebezpečného vyhrážania“ v zmysle § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust.

§ 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona.

Poškodená W. T. je jediným priamym očítym svedkom v tomto konaní a nakoľko vyhrážanie uvedené v obžalobe zo dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX popiera poškodená v celom rozsahu, tak ako aj obžalovaný (jediní dvaja prítomní v tomto čase na mieste samom), nemôžu logicky obžalovaného usvedčovať iní svedkovia, ktorí neboli ani v čase skutku na mieste samom. Títo svedkovia splietajú jednotlivé konania obžalovaného z minulosti a nakoľko nevedeli, ako postupovať pri ich snahe dostať obžalovaného na protialkoholické liečenie, jednotlivé skutky si spojili a tvrdia, že sa predmetného konania mal dopustiť obžalovaný práve dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX. Táto skutočnosť však nie je pravdivá a potvrdzujú to dve najrelevantnejšie výpovede poškodenej, ako aj dve výpovede obžalovaného a to z prípravného konania, ako aj z konania pred súdom.

V celom rozsahu taktiež namietam spôsob vedenia výsluchu poškodenej W. T., ktorej boli dňa 1.2.2022 opätovne zo strany povereného príslušníka kladené sugestívne a kapciózne otázky, ktoré nemajú pri výsluchu poškodenej, resp. strany v trestnom

konaní miesto. Vzhľadom na uvedené a na zrejmé porušenie základných zásad trestného konania, ktoré nastali pri výsluchu poškodenej, a to priamo zavinením zo strany OČTK, by podľa môjho názoru konajúci súd nemal vôbec prihliadať na takúto procesné nedokonalú výpoveď a nie to ešte čiastočne vykonať tento dôkaz na hlavnom pojednávaní a to len v časti, prvej polovice, ktorá objektívne neobjasňuje stav veci - skutku obžalovaného, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

V zmysle uvedeného som toho názoru, že jedinou výpoveďou poškodenej W.

T., ktorá môže byť použitá a je získaná v súlade so zákonom, je výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 27.6.2022. Skutočnosť, že poškodená neusvedčuje ako jediná očitá a priama svedkyňa obžalovaného z vyhrážania, je na ľarchu obžaloby, nakoľko títo zaslepené a za každú cenu, napriek absencii relevantných dôkazov podali obžalobu na obžalovaného len za skutok, ktorý sa mal stať dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX. Na preukázanie skutočnosť, že v tomto čase nedošlo zo strany obžalovaného k vyhrážaniu a ani k prikladaniu zovretej päste k brade, zatlačeniu a vyhrážaniu zbitím poškodenej a šľahnutím o zem, konajúci súd vôbec neprihliadal a nevyporiadal sa s tým ani v odôvodnení rozsudku. Ku skutku, ktorý je uvedený v obžalobe, nemohlo dôjsť z objektívnych príčin a uvedeného konania sa obžalovaný dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX nedopustil.

V neposlednom rade dávam do pozornosti, že zhodne vo svojich výpovediach uviedla poškodená, ako aj obžalovaný, že po vulgarizmoch adresovaných poškodenej dňa 9.1.2022 na adrese I. XXX, obžalovaný sám od seba odišiel z kuchyne a išiel si ľahnúť do jeho izby, kde zaspal a viac v ten deň nevyhľadával a nekontaktoval poškodenú. Taktiež dávam

do pozornosti, že poškodená a obžalovaný sa vo svojich výpovediach zhodujú na všetkých okolnostiach skutku zo dňa 9.1.2022, a to napriek skutočnosti, že sa odo dňa 9.1.2022 osobne nevideli a ani nekontaktovali iným spôsobom. Mám za to, že obžalovaný dobrovoľne a sám upustil od predchádzajúceho konania voči poškodenej dňa 9.1.2022, ktoré v zmysle objektívne preukázaných skutočností aj tak nenapĺňalo základné znaky žiadnej zo skutkových podstát uvedených v Trestnom zákone. Výpovede poškodenej, ako aj obžalovaného sa zhodujú najmä v tom, že k vyhrážaniu zo strany obžalovaného voči poškodenej dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX nedošlo.

V zmysle § 235 písm. c) Trestného poriadku musí obžaloba obsahovať: „obžalobný návrh, v ktorom musí byť označený skutok, pre ktorý je obvinený stíhaný, s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne s uvedením iných skutočností, ak ich treba na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným a aby bolo odôvodnené použitie určitej trestnej sadzby; ďalej sa uvedie právna kvalifikácia skutku s uvedením zákonného pomenovania trestného činu, o ktorý v tomto skutku ide, aj príslušné ustanovenie Trestného zákona a všetky zákonné znaky vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.“

V zmysle citovaného ustanovenia je nepochybné, že obžalobný návrh je najdôležitejšou časťou obžaloby, čo vyplýva zo skutočnosti, že súd môže rozhodnúť len

o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, a to v zmysle § 278 ods. 1 Trestného poriadku: „Súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.“ Označenie skutku je vyjadrené v tzv. skutkovej vete a tá musí obsahovať potrebné identifikačné údaje. Tieto majú poslúžiť tomu, aby stíhaný skutok nemohol byť zamenený

za iný (údaje o čase, mieste spáchanie skutku a spôsob konania či opomenutia obvineného). Správne uvedenie časových údajov má význam z hľadiska nie len identifikácie skutku, ale má aj právne účinky napr. pre eventúálne premlčanie trestného stíhania.

Obžalovacia zásada vyjadrená v § 278 ods. 1 Trestného poriadku limituje súd, čo môže byť podkladom pre jeho rozhodnutie. Rámec rozhodnutia súdu je vymedzený skutkom uvedeným v obžalobnom návrhu. Rozhodujúci je skutok. Skutok - napriek tomu, že Trestný poriadok iba čiastočne definuje skutok v § 10 ods. 15, v teórii a súdnej praxi sa už ustálilo, že podstatu skutku tvorí konanie a následok, ktorý bol ním spôsobený. Skutok preto tvoria len tie prejavy vôle páchatela, ktoré sú pre daný následok v príčinnej súvislosti a sú zahrnuté zavinením. Skutkom je súhrn popísaných skutkových okolností určitej udalosti vo vonkajšom svete vyvolanej konaním človeka. Súd má teda rozhodovať o podstate skutku, čo je určované účasťou obžalovaného na určitej udalosti popísanej v obžalobnom návrhu. Trestný zákon v § 22 ods. 13 definuje, čo sa považuje za nový skutok, ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia a kedy to neplatí. Keďže § 10 ods. 15 Trestného poriadku určuje, že skutkom sa rozumie aj čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, ak by takýto čiastkový útok (v zmysle § 10 ods. 15 skutok) vyšiel najavo až na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaného dokazovania, nemohol by o ňom súd rozhodnúť. Išlo by o porušenie obžalovacej zásady, ak by súd rozhodol i o tých čiastkových útokoch (skutkoch), ktoré boli spáchané po vznesení obvinenia (resp. pred vznesením obvinenia ale čiastkový útok by nebol uvedený v obžalobnom návrhu), (komentár k TP Čentéš a kolektív 2019)

R 118/2014 - Zbierka rozhodnutí Najvyššieho súdu, 8/2014

„I. Okolnosť, či výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania odôvodňujú postavenie obvineného pred súd (§ 234 ods. 1 Tr. por.) je vecou úvahy prokurátora, ktorej opačnou alternatívou z hľadiska dokázania viny vo vzťahu ku skutkovým zisteniam je zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. a) alebo písm. c) Tr. por.

Porušenie povinnosti zistiť skutkový stav bez dôvodných pochybností a na to nadväzujúcich povinností orgánov činných v trestnom konaní ustanovených v § 2 ods. 10 Tr. por. nie je procesnou chybou v zmysle § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por., respektíve § 244 ods. 1 písm. h) Tr. por. a nie je sankcionované rozhodnutím o odmietnutí obžaloby a vrátení veci prokurátorovi podľa naposledy označených ustanovení. Sankciu v tomto prípade predstavuje neunesenie dôkazného bremena prokurátorom v súdnom konaní, a to vo vzťahu ku všetkým skutkovým zisteniam, relevantným ako kvalifikačný moment z hľadiska uznania viny, čomu zodpovedá výrok súdu podľa § 285 písm. a) alebo písm. c) Tr. por., alebo skutková a kvalifikačná úprava žalovaného činu v prospech obžalovaného.

Procesnou chybou (§ 241 ods. 1 písm. f/, § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. por.) sa rozumie nedodržanie závažných formálnych náležitostí postupu a úkonov v prípravnom konaní. Úprava práv obhajoby, ktorej porušenie je zákonom demonštratívne uvedené ako procesná chyba, sa odvíja od ustanovení § 34 ods. 1 Tr. por. (práva obvineného) a § 44 ods. 2 Tr. por. (práva obhajcu).“

R 51/2016 - Zbierka rozhodnutí Najvyššieho súdu, 6/2016

„Je závažnou procesnou chybou v zmysle ustanovenia § 244 ods. 1 písm. h) Tr. por. (aj § 241 ods. 1 písm. f/ Tr. por.), ak v obžalobnom návrhu nie je spôsobom uvedeným v § 235 písm. c) Tr. por., časť vety pred bodkočiarkou, popísaný a tým identifikovaný každý čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, aj keď právna kvalifikácia takého činu (§ 235 písm. c/ Tr. por., časť vety za bodkočiarkou) sa vzťahuje na pokračovací trestný čin ako celok.“

V celom rozsahu taktiež namietame výpoveď svedka Q. L. zo dňa 10.1.2022, ako aj svedka O. T. zo dňa 10.1.2022, ktoré si navzájom odporujú

v podstatných veciach, ako aj obrovskou neurčitou a absenciou časovej špecifikácie, kedy malo ku skutku dôjsť. Uvedení svedkovia uvádzajú bez bližšej časovej špecifikácie rôzne udalosti a skutky, ktorých sa mal údajne dopustiť obžalovaný proti poškodenej. Tieto skutočnosti uvádzané svedkami nemožno bez bližšej špecifikácie jednoducho zhrnúť

do jedného skutku obžalovaného a určiť, že takéhoto skutku sa mal obžalovaný dopustiť

v inkriminovaný čas uvedený v obžalobe deň 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX. Na rozpory vo výpovediach hore uvedených svedkov nebolo prihliadnuté ani v hodnotení ich svedeckých výpovedí v samotnom odôvodnení rozsudku, nakoľko tieto boli vyhodnotené len v neprospech obžalovaného a za vinu bolo obžalovanému dané aj konanie, ktorého sa mal dopustiť v iné dni ako v deň 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX, ktorý je uvedený v obžalobe.

Výpoveď svedkyne L. zo dňa 10.1.2022 je nedôveryhodná, nakoľko najprv uvádzala, že sa mal poškodenej obžalovaný „vyhrázať znova päšťami“, „vyhrázať

so slovami, že ju sotí a že zdochne“, uvedené mala poškodenej uviesť aj pred svedkom O. T. podľa výpovede L., avšak poškodenej, ako aj svedok absolútne popreli aj v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní, že by svedok počul tieto slová od poškodenej, a poškodenej poprela, že by tieto slová

vavela svedkovi O. T. alebo svedkyňi L.. Následne svedkyňa L. v tej iste výpovedi zo dňa 10.1.2022 už uvádza, že sa mal obžalovaný poškodenej „vyhrážať tým priložením päste a slovami, že ju šľahne na zem“, čo je diametrálne odlišné, ako uviedla

na začiatku svojej výpovede. Taktiež nešpecifikovala kedy malo dôjsť k takémuto konaniu zo strany obžalovaného a práve na otázku povereného príslušníka str. 33 spisu uviedla, že: „Spomínala niekoľkokrát, že jej priložil tú päšť, nadáva jej, chce vedieť, kto je jeho otec a taktiež aj v minulosti jej povedal, že ju šľahne o zem. Nevieť presne, kedy to bolo a koľkokrát, no vždy bol Y. opitý, keď bol triezvy, tak nie.“ Svedkyňa v tomto prípade objektívne zhodnotila, že neviem uviesť, kedy sa mal v minulosti obžalovaný dopustiť spomínaného konania voči poškodenej. Z uvedeného vyplýva, že to nebolo dňa 9.1.2022

v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod.. na adrese I. XXX. Konanie svedkov L., ako aj O. T. bolo jednoznačné s úmyslom, aby obžalovaný išiel na protialkoholické liečenie, čo spomína priamo svedkyňa L. vo svojej výpovedi zo dňa 10.1.2022, ako aj na hlavnom pojednávaní. Mám za to, že nakoľko sa obžalovaný nechcel v minulosti prispôbiť vôle jeho brata O. T. a jeho družky Q. L. ohľadom navrhovaného protialkoholického liečenia, museli vymyslieť spôsob, ako obžalovaného postaviť pred trestný súd a dosiahnuť tak uloženie protialkoholického liečenia obžalovanému. Z uvedeného dôvodu obidvaja svedkovia vypovedali o rôznych konaniach obžalovaného, ktoré spojili s úmyslom dosiahnuť závažnejší postih za konanie obžalovaného do jedného skutku, ktorý by sa mal stať dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX. Bohužiaľ na základe objektívne zisteného skutkového stavu vyplývajúceho zo spisového materiálu nemožno jednoznačne a bez dôvodných pochybností určiť, že obžalovaný sa dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX dopustil skutku uvedeného v obžalobe.

Mám za to, že na predmetné výpovede svedkov a na skutočnosti nimi uvádzané by mal konajúci súd prihliadať len v tom prípade, že by bola obžaloba na obžalovaného podaná za dlhšie časové obdobie a nie len za jediný deň 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX.

V celom rozsahu taktiež namietame výpoveď svedka T. I., ktorý pred konajúcim súdom vypovedal diametrálne odlišne ako v prípravnom konaní a zjavne si pomýlil zásahy a skutky, pri ktorých bol prítomný. Inak sa tak obrovské rozpory medzi jeho výpoveďami zo dňa 10.1.2022 a dňa 27.6.2022 nedajú vysvetliť. Vypovedal obzvlášť zaujato proti obžalovanému a uviedol ničím nepodložené skutočnosti, ktoré v trestnom konaní neuviedol žiadny iný svedok. Nakoľko obžalovaný v celom rozsahu popiera skutočnosti uvedené vo výpovedi T. I. a výpoveď T. I. sa neopiera o žiadne iné dôkazy, jedná sa o tvrdenie proti tvrdeniu, na ktoré by sa v konaní nemalo vôbec prihliadať.

Na záver považujem za potrebné podotknúť, že v celom trestnom konaní sa nikto nezaoberal otázkou, aký následok malo konanie obžalovaného dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX na poškodenú. Žiadnym spôsobom nebolo preukázané zhoršenie zdravotného stavu poškodenej s konaním obžalovaného v deň 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX. V zmysle podanej obžaloby a trestného činu, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, mal byť následkom konania obžalovaného skutočný strach poškodenej o jej život, ťažkú ujmu na zdraví alebo inú ťažkú ujmu, a to takým spôsobom, že to malo vzbudiť dôvodnú obavu u poškodenej. Mám za to, že v tomto trestnom konaní a v napádanom rozsudku sa otázky následku na poškodenej v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného nekladla žiadna pozornosť a tým taktiež absentuje naplnenie základných znakov základnej, tak ako aj kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu „nebezpečné vyhrážanie“ zo strany obžalovaného. Zákonodarca

v § 360 ods. 1 jednoznačne ustanovil, že objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 TZ spočíva vo vyhrázaní sa inému smrťou, ťažkou ujmu

na zdraví alebo inou ťažkou ujmu, a to takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

Následkom je pôsobenie samotnej vyhrážky (ktorá však musí byť vážne mienená, avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia, ale z hľadiska úmyslu jej vyslovenia, teda že ju človek chcel vysloviť a mala pôsobiť ako vyhrážka). Zároveň pôsobenie vyhrážky ako následok musí byť taký, že je spôsobilý vzbudiť dôvodnú obavu z naplnenia tejto vyhrážky, resp. nejakej jej varianty (napr. páchatel sa vyhráža, že poškodenej upáli, poškodený sa bojí, že ho páchatel usmrtí, pritom páchatel ho nemusí len upáliť, môže ho aj utopiť, zastreliť, rozrezať a pod.). V tejto skutkovej podstate je totiž obligatórnou zložkou objektívnej stránky aj spôsob spáchania trestného činu, ktorý musí byť taký, aby z neho vyplynul obligatórny následok: možnosť vzbudenia dôvodnej obavy. Vyhrážka predstavuje vyjadrenie, že páchatel spôsobí poškodenému nejakú ujmu. V prípade trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 TZ musí vyhrážka hroziť alternatívne smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu. Vyhrážka musí byť prednesená takým spôsobom, resp. za takých okolností, že môže vzbudiť dôvodnú obavu z jej naplnenia, resp. z naplnenia nejakého jeho variantu. Samotná vyhrážka musí byť

mienená vážne, avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia, ale z hľadiska úmyslu jej vyslovenia, teda že ju človek chcel vysloviť a mala pôsobiť ako vyhrážka. Zároveň úmysel musí smerovať k takému spôsobu vyjadrenia vyhrážky, aby bol spôsobilý vyvolať dôvodnú obavu z tejto vyhrážky.

(KOLESÁR, Juraj, BURDA, Eduard. § 360 [Nebezpečné vyhrážanie]. In: BURDA, Eduard, ČENTÉŠ, Jozef, KOLESÁR, Juraj, ZÁHORA, Jozefa kol. Trestný zákon. 1. vydanie. Praha:

C. H. Beck, 2011, ISBN 978-80-7400-394-3.)

R 38/1971 (upravená verzia): „II. Pri posudzovaní vyhrážky smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom je dôležité posúdiť, aké konkrétne vyhrážky páchateľ použil, ako sa pritom celkove správal, či nechytal do ruky nejaké predmety a nenaznačoval tak úmysel uskutočniť svoje hrozby alebo či nešlo len o hrozby, ktoré neboli vážne myslené a pod. Mali tiež byť vykonané aj dôkazy na objasnenie povahy páchateľa v tom smere, či je schopný dopustiť sa v podnapitom stave násilného konania a či teda jeho hrozby mohli vzbudiť odôvodnenú obavu. V tomto smere by mohlo prispieť k objasneniu veci najmä zoznámenie sa s obsahom trestných spisov o predchádzajúcich odsúdeniach páchateľa, najmä zistenie, za akých okolností sa páchateľ v minulosti dopustil násilných trestných činov.“

Z výpovedí poškodenej, ako aj obžalovaného možno jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť záver, že k vyhrážaniu zo strany obžalovaného dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX nedošlo, túto skutočnosť popiera sama poškodená, ako aj obžalovaný. Opätovne podotýkam, že po použití vulgarizmov zo strany obžalovaného voči poškodenej dňa 9.1.2022 na adrese I. XXX, obžalovaný sám od seba odišiel z kuchyne a išiel si ľahnúť do jeho izby, kde zaspal a viac v ten deň nevyhľadával

a nekontaktoval poškodenú. Mám za to, že obžalovaný dobrovoľne a sám upustil

od predchádzajúceho konania voči poškodenej, ktoré v zmysle objektívne preukázaných skutočností aj tak nenapĺňalo základné znaky žiadnej zo skutkových podstát uvedených

v Trestnom zákone. Celé trestné konanie trpí nedostatkom dôkazov, na základe ktorých by bolo možné jednoznačne a bez dôvodných pochybností preukázať spáchanie skutku uvedeného v obžalobe obžalovaným. Existujú dôvodné pochybnosti o spáchaní skutku.

Na základe zabezpečených dôkazov v prípravnom konaní nie je možné zistiť objektívnu pravdu o spáchaní skutku a o naplnení základných znakov skutkovej podstaty uvedenej v obžalobe.

Ako obhajca obžalovaného mám za to, že v takýchto prípadoch, kde je nedostatok dôkazov, kde je prípustných viacero alternatív, ako sa mohol skutok stať, kde zistenie skutkového stavu a objektívnej pravdy nie je bez dôvodných pochybností a kde samotný záver o tom, ako sa mal obžalovaný dopustiť samotného skutku sa zakladá len na domnienkach a rôznych výpovediach nepriamych svedkov, ktoré si vzájomne rozporujú, je nevyhnutné použiť zásadu trestného práva „in dubio pro reo“, ktorá sa vzhľadom na všetky okolnosti tohto prípadu musí vykladať v prospech obžalovaného.

Na podporu obžalovaného a jeho oslobodenie spod obžaloby uvádzame v stručnosti niekoľko rozhodnutí súdov v podobných prípadoch:

Zbierka NS 3-4/1994, R 56/1994, sp. zn. 8 Tz 37/92:

Právna veta: I. „Z princípu prezumpcie neviny, zakotveného v § 2 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že ak po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, ktorá je dôležitá pre posúdenie zavinenia obvineného, nemožno rozhodnúť v jeho neprospech. To platí aj v prípadoch, v ktorých pri objasňovaní veci došlo

k nedostatkom, ktoré sa už odstrániť nedajú, hoci pri správnom postupe by mohli byť zistené okolnosti, svedčiace v neprospech obvineného.“

sp. zn.: 6 To 11/2018:

Právna veta: „Odvolací súd poukazuje na to, že zásada zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie iba o tie pravdepodobné. Je nevyhnutné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obžalovanému ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, aby bolo možné spravodlivo rozhodnúť. Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazných prostriedkov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre zavinenie, je potrebné s použitím zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného), rozhodnúť v prospech obžalovaného a neuznať ho vinným. Preto je potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec, a to v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa skutok stal, tento vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak by nebola splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť

k odsudzujúcemu rozsudku.“

sp. zn.: 6 To 5/2015:

Právna veta: „Súd v každej trestnej veci vo všeobecnosti je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Je potrebné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie. Preto je potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa stal skutok a tento vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, pričom existuje spoľahlivý, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak nebude splnená, čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku. Pokiaľ ostanú po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, musí rozhodnutie súdu vyznieť v prospech obžalovaného. Zásada prezumpcie neviny sa musí prejavovať v rozhodnutí v tom zmysle, že sa uplatní zásada „in dubio pro reo“. Pri zisťovaní skutkového stavu, okrem požiadavky určujúcej rozsah a predmet dokazovania, je prioritná aj požiadavka týkajúca sa kvality skutku.“

sp. zn.: 3 Tdo 31/2013:

Právna veta: „Použitie zásady "in dubio pro reo" (v pochybnostiach v prospech obvineného), ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por., prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Táto zásada sa týka iba skutkových zistení. Nakoľko dovolací súd skutkové zistenia nemôže skúmať, aplikácia tejto zásady v dovolaní neprichádza do úvahy.“

Všeobecne k § 2 ods. 10 Trestného poriadku:

„Najvyšší súd zároveň pripomenul, že nie je povinnosťou obžalovaného dokazovať svoju nevinu, pretože zásada prezumpcie neviny vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. Preto je nevyhnutné, aby jeho vina bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností o tom, či sa obžalovaný žalovaného skutku dopustil, je potrebné tieto pochybnosti vykladať v jeho prospech a nie naopak. V tejto súvislosti považuje za potrebné opätovne uviesť, že nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie vo veci je náležité zistenie skutkového stavu v súlade s § 2 ods. 10 Tr. vor. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci vyžaduje nielen zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, ale aj objasňovanie okolností a vykonávanie dôkazov svedčiacich proti obžalovanému a okolností a dôkazov svedčiacich v prospech obžalovaného. Každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie vo veci musí byť v súlade s uvedenou zásadou spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať žiadnu pochybnosť. Za zistenie skutočného stavu veci preto nemožno považovať iba zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, hoci výsledky dokazovania pripúšťajú možnosť urobiť záver, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo opačného záveru. Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazných prostriedkov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre zavinenie, bude nevyhnutné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby pri rešpektovaní zásady in dubio pro reo.“

V súvislosti s prejednávanou vecou je nutné znovu zdôrazniť niektoré zásady dôkazného konania. Predovšetkým, že obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu, ale vina mu musí byť dokázaná a to spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti. V prípade existencie pochybností musí súd postupovať miernejšie (in dubio pro mitio), teda rozhodnúť

v prospech obvineného (zásada in dubio pro reo). Vina obvineného musí byť preukázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Na vinu obvineného nemožno usudzovať zo spôsobu jeho obhajoby, napr. z toho, že obvinený zámerne (teda úmyselne) vypovedal nepravdu, popieral určité skutočnosti alebo sa snažil zviest' vypočúvajúce orgány na falošnú stopu a pod. Taký postup súdu by znamenal potlačovanie práva na obhajobu, odporoval by prezumpcii neviny a tiež vyhľadávacej zásade zakotvenej v § 2 ods. 5 Tr. por.

O nepriame dôkazy môže súd opierať výrok o vine len za predpokladu, že tieto vytvárajú vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu nepriamych dôkazov (nestačí preto jeden nepriamy dôkaz) vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré vo svojom celku zhodne a spoľahlivo dokazujú skutočnosť alebo skutočnosti, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich je možné len jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť akéhokoľvek iného záveru.

Nakoľko vykonané dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného nezobral súd do úvahy a vyhodnotil ich ako účelové, obžalovaný má za to, že taktiež dôkazy vykonané v prípravnom konaní a v konaní pred súdom svedčiace proti nemu sú nedostatočné a reťaz nepriamych dôkazov uvedených v obžalobe je

pochybná a nedostatočná. Obžalovaný má za to, že štát neunesol na základe vykonaných dôkazov dôkazné bremeno s najvyšším stupňom istoty

a nepreukázal, že skutok uvedený v obžalobe spáchal práve obžalovaný.

S poukazom na všetky hore uvedené skutočnosti, uvedenú judikatúru a aplikačnú prax žiadame, aby Krajský súd v Žiline pri rozhodovaní o odvolaní obžalovaného prihliadol a zobral do úvahy všetky argumenty uvádzané obhajobou.

V zmysle uvedeného obžalovaný navrhuje, aby Krajský súd v Žiline zrušil napadnutý rozsudok v zmysle ustanovení:

§ 321 ods. 1 písm. a) Tr. zákona „pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie vecí“,

§ 321 ods. 1 písm. b) Tr. zákona „pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie“,

§ 321 ods. 1 písm. b) Tr. zákona „ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy“.

Na základe vyššie uvedeného v mene obžalovaného navrhujem, aby Krajský súd v Žiline zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp. zn.: 1T/31/2022 zo dňa 27.6.2022 vo výroku o vine a výroku o treste v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. c) Trestného poriadku a v zmysle ust. § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol vo veci

sám rozsudkom, ktorým oslobodí obžalovaného Y. T., nar.: XX.X.XXXX

v G., trvalé bytom: I. XXX, okres G., spod obžaloby v celom rozsahu, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný,

a skutok, ktorého sa dopustil obžalovaný voči poškodenej dňa 9.1.2022 v čase medzi 10.30 hod. až 13.10 hod. na adrese I. XXX, nie je trestným činom.“

Dňa 31.8.2022 okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie prokurátora k odôvodneniu odvolania obžalovaného, v ktorom doslova uviedol:

„Stotožňujem s rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, čo sa týka výroku o vine i treste, v dôsledku čoho navrhujem, aby Krajský súd v Žiline odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Bližšie uvádzam, že okresný súd v prejednávanej veci na podklade dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní správne ustálil skutkový stav veci, uznal vinu obžalovaného a konanie obžalovaného správne vyhodnotil i po právnej stránke.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný sa voči svojej matke -poškodenej W. T. dlhodobo správal agresívne, opakovane voči nej vulgárne útočil a vyhrážal sa jej, pričom toto konanie vyvrcholilo dňa 9.1.2022, kedy pod značným vplyvom alkoholu (v čase o 15.10 hod. uvedeného dňa nafúkal 1,58 mg/l alkoholu vdychu)

na ňu verbálne zaútočil so slovami, že je stará kurva, piča, pričom jej priložil päšť k brade

a povedal jej, že ju zbije, šľahne o zem. Ako ďalej vyplynulo z vykonaného dokazovania poškodená dostala z tohto konania obžalovaného strach, keď sa bezprostredne po týchto vyhrážkach obžalovaného ukryla do kúpeľne, kde sa pred obžalovaným zamkla. Ďalej bez pochybností bolo preukázané, že poškodená volala následne z kúpeľne svojmu synovi - O. T., ktorému oznámila čo sa stalo a uviedla, že má strach z obžalovaného a žiadala od neho, aby volal políciu. O. T. po týchto slovách okamžite prišiel za svojou mamou spolu aj so svojou družkou Q. L., pričom poškodenú našli

v zlom zdravotnom stave, preto okrem polície následne privolali aj rýchlu zdravotnú pomoc, ktorá poškodenú ešte v ten deň odviezla do nemocnice. Z týchto okolností prípadu niet najmenších pochybností o tom, že konanie obžalovaného u poškodenej reálne vzbudilo dôvodnú obavu o život, resp. zdravie, čo napokon aj samotná poškodená vo svojich výpovediach potvrdila. Preukázanie spáchania skutku bolo v tomto prípade preukázané výpoveďou poškodenej, ako aj ďalších osôb, ktorí v inkriminovaný deň prišli do rodinného domu na adrese I. XXX, a to svedkov O. T. a jeho družky Q. L., ako aj člena hliadky PZ, ktorá na miesto činu v ten deň prišla, T. I., ktorí zhodne vo svojich výpovediach poukázali na agresívne správanie obžalovaného, ktorý pod vplyvom alkoholu vulgárne napádal aj ich, ako aj rozporenie poškodenej, ktorá bola zjavne vystrašená, triasla sa a bála sa o svoj život. Súčasne svedkovia T. I., ako aj Q. L. potvrdili, že obžalovaný sa mal v ten deň poškodenej vyhrážať a prikladať jej päšť k brade, keď E. L. výslovne vo svojej spontánnej časti výpovedi

na hlavnom pojednávaní sama uviedla, cit.: .."mama volala, že brat ju ohrozuje, že robí zle, že sa bojí. S týmto aj vyšla z kúpeľky, že búchal po linke, kričal, mrzko jej nadával, že jej takto (svedkyňa znázorňuje zovretú päsť pod bradou), že jej išiel do tváre, a toto robil aj predtým. Celá sa triasla, trvala na tom, aby sme volali policajtov, že ak ich nezavoláme my, zavolá ich ona, že to už prekročilo všetky hranice, že sa ho veľmi, veľmi bojí, že ju raz nájdeme mŕtvu.“ a v ďalšej časti výpovedi na doplňujúce otázky potvrdila aj vyhrážky, ktoré mali z úst obžalovaného zaznieť na adresu poškodenej, ktoré jej mala uviesť samotná poškodená. Súčasne poukazujem na výpoveď príslušníka PZ M. I., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, cit.: „Od poškodenej sme sa dozvedeli, že jej (pozn. obžalovaný) mal prikladať päsť k tvári, rozbíjať nábytok...“... aj pred nami hovoril (pozn. obžalovaný), že tá stará kurva a nie je jeho mater, že ju zabije, že ju hodí o zem“.. Napokon svedok O. T., hoci si už vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní na vyhrážky nepamätal, po prečítaní časti jeho výpovedi z prípravného konania vykonanej deň po spáchaní skutku (konkrétne prvý odsek z č.l. 27 cit.: „Mama im povedala to čo mne v telefóne, že na ňu kričal, vulgárne jej nadával, so slovami kurva a piča a že sa jej vyhrážal tým, že ju hodí o zem.“) potvrdil, že je to tak, ako je tam uvedené. Výpovede vyššie uvedených svedkov vyzneli presvedčivo a dôveryhodne, zhodne s ich predošlou výpoveďou učenou v prípadnom konaní a niet logického dôvodu, pre ktorý by mali menovaní vypovedať nepravdu v neprospech obžalovaného. Naopak z výpovedí príbuzných obžalovaného a ich vyjadrení na hlavnom pojednávaní vyplynula skôr snaha pomôcť obžalovanému (nechcú, aby išiel do väzenia, len aby sa podrobil liečbe a pod.).

Pokiaľ ide o výpoveď poškodenej W. T., táto v konaní vypovedala dvakrát, a to v prípravnom konaní dňa 1.2.2022 (cca 3 týždne po spáchanom skutku z 9.1.2022) a dňa 27.6.2022 na hlavnom pojednávaní (teda takmer po polroku od skutku), pričom vo svojej prvotnej výpovedi sama spontánne uviedla, že obžalovaný jej v inkriminovaný deň išiel rukou do tváre (cit.: „Potom mi šiel rukou do tváre, búchal rukami po stole tak, čo som myslela, že ho ide rozbiť. Potom som ušla do kúpeľky, tam som sa zamkla.“) a na následné otázky príslušníka PZ potvrdila aj samotné vyhrážky zo strany obžalovaného. Následne poškodená vo výpovedi z hlavného pojednávania uviedla, že tieto vyhrážky zo strany obžalovaného, resp. to, že jej išiel rukou do tváre sa mali odohrať v iný deň. Z uvedeného dôvodu - rozporu v jej výpovediach bol na návrh prokurátora prehratý videozáznam z výpovede poškodenej z prípravného konania, z ktorej vyplynulo presne to, čo je zachytené v zápisnici z jej výsluchu z 1.2.2022, teda ako poškodená sama popísala spomínané protiprávne konanie obžalovaného vrátane vyhrážok, ktoré zazneli z úst obžalovaného na jej adresu po doplňujúcich otázkach povereného príslušníka PZ. Mám za to, že vzhľadom na vek (v čase výpovede na hlavnom pojednávaní mala poškodená 85 rokov) a zdravotný stav poškodenej je úplne pochopiteľné, že poškodená si s odstupom času počas výpovede na hlavnom pojednávaní už nepamätala presne incidenty, ktoré mala s obžalovaným a tieto sa jej vzájomne poplietli, avšak z výpovede uskutočnenej tri týždne po tomto skutku poškodená ešte tieto okolnosti mala čerstvejšie v pamäti. Vo všeobecnosti platí, že výpoveď učená bližšie ku skutku je zväčša presnejšia a pravdivejšia, o to viac ak sa jedná o osobu v značne pokročilom veku so značnými zdravotnými ťažkosťami, akou je aj v tomto prípade samotná poškodená W. T.. Napokon to, že uvedené protiprávne konanie obžalovaného opísané v skutkovej vete obžaloby sa odohrало dňa 9.1.2022, potvrdzujú aj výpovede ostatných vypočutých svedkov, ktorí potvrdili, že im poškodená tieto vyhrážky uviedla sama bezprostredne v momente, ako za ňou v ten deň prišli, resp. svedkovi O. T. ich poškodená uviedla aj v telefonáte, ktorým od neho žiadala pomoc a svedok T. I. ich ešte aj sám priamo na mieste počul.

Súčasne v tejto veci poukazujem aj na znalecké vyšetrenie znalcom z odboru psychiatria MUDr. Zuzanou Kašparovou k závislosti obžalovaného na alkohole, z ktorého vyhotoveného posudku vyplýva, že u obžalovaného je prítomný abúzus alkoholu s rozvinutým znakmi závislosti psychickými i fyzickými príznakmi a s narastajúcimi sociálnymi dôsledkami, pričom sa jedná o 3. - 4. vývojové štádium závislosti alkoholizmu podľa Jellinka. Podľa znalkyne požitý alkohol u obžalovaného odbrzdzuje jeho agresívne správanie. O závislosti obžalovaného na užívaní alkoholu svedčí aj záver znalkyne, podľa ktorého obžalovaný svoje pitie bagatelizuje, racionalizuje a to sa týka aj prípadných sociálnych dôsledkov.

Vyššie uvedené okolnosti vo svojej spojitosti zakladajú presvedčenie, že prvostupňový súd správne ustálil skutkový stav a takisto konanie obžalovaného správne posúdil, keďže je nepochybné, že všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) a e) Trestného zákona boli jednoznačne naplnené po stránke objektívnej i subjektívnej.

V súvislosti s námietkou obhajoby o tom, že bola prehratá len prvá polovica videozáznamu z výsluchu poškodenej zo dňa 1.2.2022, uvádzam, že uvedený úkon - prehratie videozáznamu z výpovede poškodenej W. T. z prípravného konania bol vykonaný na návrh prokurátora pre odstránenie rozporov, ktoré sa objavili vo výpovediach poškodenej, pričom inkriminovaná časť rozporov vo výpovedi poškodenej sa objavila v prvej polovici tohto záznamu, preto došlo k prehratiu len tejto časti výpovedi a súd nepovažoval

za potrebné prehrávať aj zvyšok. Bola teda oboznámená len tá sporná časť výpovede poškodenej, kde došlo odchyleniu v jej výpovedi. V tomto smere tiež poukazujem na to, že potom čo samosudca oboznámil, že zvyšná časť videozáznamu sa už nebude prehrávať, nakoľko relevantná časť výpovede (teda tá, ktorá bola sporná, kde sa objavili rozpory) bola už prehratá, voči tomuto obžalovaný ani jeho prítomný obhajca nemali žiadne pripomienky

a vonkoncom som nezaznamenal zo strany obhajoby to, že by výslovne žiadali od súdu, aby bol tento videozáznam prehratý celý. S poukazom na uvedené mám preto za to, že zo strany konajúceho súdu nedošlo k žiadnemu pochybeniu a tento úkon bol vykonaný v súlade s Trestným poriadkom.

V súhrne uzatváram, že obhajobnú argumentáciu obžalovaného považujem za nedôveryhodnú, účelovú, ktorá je vedená v úmysle vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

Aj na podklade vyššie uvedených skutočností navrhujem preto Krajskému súdu v Žiline, aby odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.“

Z hľadiska procesného odvolací súd postupoval podľa § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por., pretože napadnutý rozsudok trpí vadami, ktoré nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie obžalovaného je odvolaním podaným oprávnenou osobou v zmysle § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. a obsah odvolania spĺňa náležitosti stanovene § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

Krajský súd zároveň zistil, že nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

Odvolanie obžalovaného považuje krajský súd čiastočne za dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Trestný poriadok teda ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Orgány činné v trestnom konaní a súd teda hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Hodnotenie dôkazov súdom sa musí premietnuť aj do odôvodnenia rozsudku, pričom podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú.

Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Právo na spravodlivé prejednanie veci zahŕňa tiež právo strán konania na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Je korelátom práva strán konania prednášať návrhy, argumenty a námietky, aby na ne dostali primeranú odpoveď. Nutnosť odôvodniť súdne rozhodnutie je daná rovnako vo verejnom záujme, pretože je jednou zo záruk, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny, neprehľadný, ale že rozhodovanie súdu je kontrolovateľné verejnosťou. Je rovnako predpokladom toho, aby strany konania mohli účinne uplatňovať opravné prostriedky, ktoré majú k dispozícii.

Krajský súd zistil, že aj keď súd prvého stupňa v súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu podľa § 2 ods. 10 Tr. por. ohľadne žalovaného skutku vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, v konaní, ktoré rozsudku prechádzalo, však okresný súd procesným spôsobom pochybil, keď na hlavnom pojednávaní dňa 27.6.2022 nesprávne rozhodol o odstránení rozporov vo výpovediach svedkyne.

Úvodom treba uviesť, že pre zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. je potrebné, aby v konaní existovali podstatné chyby, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali. Slovo „podstatné“ evokuje, že tieto chyby svojim obsahom musia byť intenzívnejšej kvality ako pri chybách konania, ktoré sú síce chybami, ale nedosahujú takú kvalitu, ktorými by boli porušené napríklad ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo ktorými by bolo porušené právo na obhajobu. V danom prípade sa krajský súd v plnom rozsahu stotožnil s odvolacou námietkou obžalovaného v písomných dôvodoch jeho odvolania.

Z obsahu predloženého súdneho spisu vyplýva nasledovné. Na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Ružomberok dňa 27.6.2022 bola okrem iného vypočutá aj svedkyňa - poškodená W. T., ktorá odpovedala na otázku obhajcu a prokurátora a následne na strane 9 zápisnice je uvedená, že: „Svedkyňa bolo umožnené spolu s doprovodom navštíviť toaletu.“, tiež, že: „OP navrhol z dôvodu rozporov prečítať výpoveď svedkyne z prípravného konania.“, taktiež, že: „Samosudca konštatuje, že namiesto výpovede bude ako dôkaz vykonané prehratie videozáznamu s výpoveďou poškodenej.“ a napokon, že: „Svedkyňa svedočné nežiada. Bola prepustená z pojednávacej miestnosti o 10.05 hod.“

Krajský súd sa oboznámil so zvukovou nahrávkou z hlavného pojednávania a konštatuje, že je pravdou to, čo tvrdí obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania, že nebol prehratý celý obrazovo-zvukový záznam, ale len jeho časť. Nič to však nemení na tom, že konajúci okresný súd nesprávnym spôsobom odstránil rozpor vo výpovedi poškodenej.

Podľa § 264 ods. 1 Tr. por. ak sa svedok odchýli v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede, môže mu byť na návrh prokurátora, obžalovaného alebo obhajcu zápisnica o jeho skoršej výpovedi predložená na vysvetlenie rozporov v jeho výpovediach.

Naposledy citované ustanovenie upravuje postup v prípadoch, keď sa svedok odchýli v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede v prípravnom konaní. V tomto prípade prokurátor navrhol odstrániť rozpor vo výpovedi poškodenej, ale na tento návrh konajúci okresný súd reagoval takým spôsobom, že prehral časť obrazovo-zvukového záznamu z prípravného konania. Takýto procesný postup je jednoznačne v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku. Okresný súd mal postupovať v zmysle ustanovenia § 264 Trestného poriadku a vyzvať poškodenú, aby vysvetlila rozpor vo svojich výpovediach.

Bude úlohou okresného súdu opätovne predvolať a vypočuť svedkyňu W. T. a v prípade, ak sa odchýli od svojej predchádzajúcej výpovede z prípravného konania, tak okresný súd (v prípade ak niektorý z aktívne legitimovaných subjektov taký postup navrhne) prečíta výpoveď poškodenej z prípravného konania a následne ju vyzve, aby vysvetlila tieto rozpory. Okresný súd nesprávnym postupom v podstate skombinoval dva spôsoby vykonania dôkazu, a to výsluch svedka a vykonanie obrazovo-zvukového záznamu, ktorý postup upravuje § 270 ods. 2 Tr. por.

Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky odvolateľa, tak krajský súd konštatuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že napadnutý rozsudok bol zrušený z dôvodov uvedených

v § 321 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. V novom konaní pred okresným súdom bude povinnosťou konajúceho súdu sa vysporiadať so všetkými námietkami obžalovaného v podanom odvolaní, a venovať im náležitú pozornosť. Krajskému súdu v tomto štádiu trestného konania neprináleží hodnotiť odvolacie námietky odvolateľa, lebo neprípustným spôsobom by tak mohol zasiahnuť do dokazovania a prejednávať tak vinu, či nevinu obžalovaného.

Krajský súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa napadnutý odvolaním obžalovaného trpí vadami, ktoré zákonodarca predpokladá v ustanovení § 321 ods. 1 písm. a), c) Tr. por., a preto krajskému súdu neostávalo nič iné, len rozsudok zrušiť a vrátiť mu vec na nové prejednanie a rozhodnutie postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. por.

Úlohou súdu prvého stupňa bude v zmysle vyššie uvedeného ustáliť skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, pretože len takto ustálený skutkový stav môže byť podkladom pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie súdu.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Právnym názorom treba rozumieť názor odvolacieho súdu vyslovený v otázke procesného aj hmotného práva.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.